

HORSEMAIL SPECIAL TREKTOCHT MORVAN

EDWIN EN ERICA DE GRAAF

Twee weken geleden vertrokken wij met 5 man totaal naar de Morvan voor het maken van een trektocht te paard. Een prachtig gebied gelegen in de Bourgogne met veel heuvels en bossen. De weersvoorspelling was ronduit slecht! Hier volgt het verslag.

IN DIT NUMMER:

DE EERSTE DAG	1
DE TWEEDE DAG	3
DE DERDE DAG	5
DE VIERDE DAG	7
DE VIJFDE DAG	9
DE ZESDE DAG	11

DE EERSTE DAG: SOMMANT-SAINTE LEGER SOUS BEUVRAY

Overnacht bij een manegebedrijf waar ze 110 paarden hebben op 65 ha! Niet verwonderlijk dus dat het weidemanagement niet makkelijk is. Ze fokken arabieren en zijn gespecialiseerd in TREC (de eigenaar is meerdere malen wereldkampioen geweest) en endurance. Interessant dus. De sfeer was goed maar een zeer onduidelijke hiërarchische structuur. Er lopen veel mensen rond, iedereen doet wat, maar absoluut niet duidelijk aan wie je wat kunt vragen. Het avondeten was apart: quenelle, een gerecht dat we niet kenden. Bij de kaas waren wij nogal verbaasd dat er een

locale kaas bij ons uit de buurt lag. Dat werd de volgende ochtend snel verklaard toen bleek dat ze en onze ham en onze kaas voor het diner hadden gebruikt. De paarden stonden op een hele grote vette weide en waren dus zeer tevreden. We sliepen op een zaaltje met prima bedden. Jammer dat de mensen geen tijd hadden.

Het vertrek voor de eerste dag kost eigenlijk altijd veel tijd. En omdat het een dag met weinig kilometers was konden we ons dat ook permitteren. Natte paarden in de regen borstelen schiet natuurlijk ook niet op! Constant enorme buien die overdreven. Maar uiteindelijk konden we om 10.30 uur vertrekken.

INTERESSANTE INFORMATIE:

- Alle activiteiten volgen: wordt fan van ons op facebook!

- Wil je de agenda 2012 weten: kijk op onze site:
www.paardrijvakantie.com/data.html

Het landschap lijkt eigenlijk wel wat op dat van de Limousin waar wij wonen. Vriendelijke heuvels met glooiende landschappen. Vaak iets steilere hellingen en iets hogere heuvels in een wat meer ge-

paard. Last van het weer hebben we niet gehad: veel dreigingen in de lucht, veel regen maar bijna altijd. Verder weg en zeer regelmatig en lekker zonnetje, zelfs bij de picknick! We hebben genoten van de

cultiveerd en minder ruig landschap. Elke vierkante meter wordt gebruikt. Veel beekjes. Mooie kleine gehuchtjes en regelmatig mooie landhuizen en kasteeltjes. Er was een hele steile helling waar we moesten lopen. Een valpartij van Erica tijdens een nogal heftige bokpartij van Nolien. Paardenwissel, ikzelf rijd nu op haar en Erica op Thymen. Nolien heeft een soort verlate pubertijd. Was het altijd werkelijk een van de aller-makkelijkste paarden, nu heeft zij zo haar eigen wil. Maar met een zeer consequente maar toch ontspannen manier van rijden was het de rest van de dag een heerlijk

mooie paden met veelal een zandachtige ondergrond. De aankomt in Saint Leger sous Beuvray was te vroeg. Het dorpshotelletje was nog niet open. Het ademt sfeer uit, een slagerij er direct naast waar we de paarden mooi konden aanbinden. Een beetje vreemd, net of ze in de rij staan om te worden geslacht. Maar gelukkig, de hotelier stelde ons gerust: het is geen paardenslager. Zeer goede ontvangst, zadelbokjes schuur voor het materieel en de paarden staan gelijk achter het hotel in

de tuin! Magnifiek. Verder een bruine kroeg waar we een lekkere cappuccino konden drinken en vervolgens een Pelforth biertje. Een hele gezellige sfeer. Het bleek dat de hotelier jarenlang gemend heeft met een trekpaard! Leuke kamers, goed geslapen en gegeten en ook de bagage is via Didier, die de intendance doet, gearriveerd.

In februari hebben we ook weer twee weken prachtig weer gehad met een temperatuur van tussen de 10° en 17°C en in maart 3 weken met héél veel zon achter de rug, heerlijk genieten dus. 's Ochtends de voer ronde met hooi, eind van de ochtend krachtvoer en alle paarden even bekijken en verder vooral allerlei werkzaamheden waarvoor wij in het seizoen géén tijd hebben.

TWEEDE DAG: SAINT LEGER SOUS BEUVRAY-CHATEAU CHINON

Meer dan 2000 meter hoogte en laagte verschil en dat vooral in de vorm van twee flinke heuvels. We stijgen naar ca 880 meter.

De eerste 6 kilometer, mooie paden, lekker draven, mooie

vergezichten over een landschap met heuvels, weilanden en hagen, hier en daar paarden en veel Charollais koeien. Kenmerkend wit van kleur. Daarna een stijging van ca 250 m naar de Mont Beuvray. Het werd op een gegeven moment dermate stijl en dus ook zwaar voor de paarden dat we zijn gaan lopen. Een ware aanslag op onze conditie! Met name omdat wij ons goed (preventief) hadden aangekleed, werkt dat natuurlijk tegen je als je een grote fysieke inspanning maakt. Zweeten en afzien dus. Regelmatig moesten wij stoppen om op adem

te komen. Boven op de top een prachtig uitzicht over de jonge lente kleuren van de bossen. Op de top ligt ook een belangrijke archeologische opgraving uit de Gallische en Gallo-Romeinse tijd welke

zeer goed gedocumenteerd is en op educatieve wijze gepresenteerd wordt. De stijging duurde al met al wel even, daarna schoot het weer op. Elke 10 km had ik een kleine

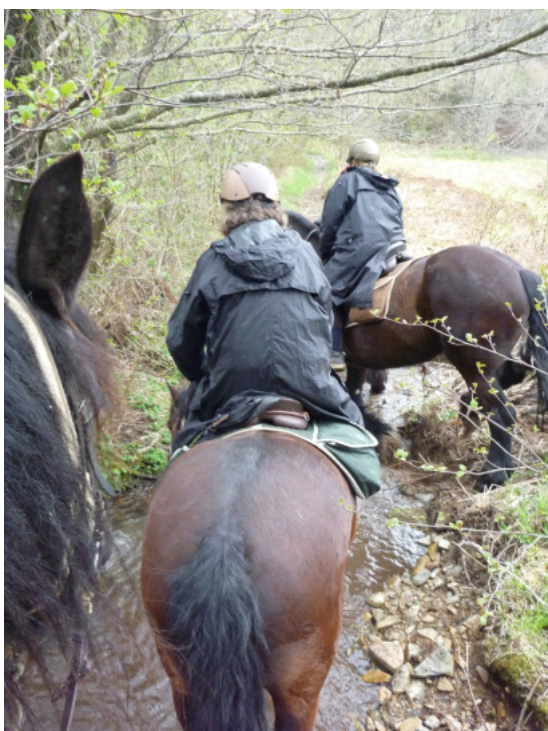
pauze gepland om paarden en ruiters even uit te laten rusten, dat werkte echt goed.

De volgende etappe van 10 km ging naar de picknick. Het weer sloeg om het begon glibberig te worden, maar het ging wel aardig. De paarden bijgekomen van de zware klim, de andere stijgingen waren er zeker, maar waren vooral minder lang. We zijn aanzienlijk minder dorpjes gepasseerd dan de eerste dag, af en toe een mooi land-

huis met parc en vele bijgebouwen maar hoofdzakelijk kleine huisjes van de keuterboeren en bosarbeiders. Vlak voor half twee brak de regen los, het ging echt plenzen en omdat we al afgestapt waren en met de paarden aan de hand liepen konden we mooi de huizen in het dorp bekijken. Zo vonden we een leegstaand huis met een heel klein openstaand schuurtje dat werd dan ook de perfecte picknick plaats: de paarden hadden gras en water (ja dat stroomt werkelijk overal hier) en wij konden lekker droog zitten.

Hoezen op de zadels en Didier maakte de soep warm. Heerlijk stokbrood en een rode Bourgogne wijn. Erg gezellig! De middag werd nogal door het zeer slechte weer gedomineerd. Forse regen zodat langzamerhand het draven voorbij was vanwege de gladheid (blubber en bladeren) ook steeds weer geluiden van regen die naar binnen sijpelt in schoenen en kragen. Brrr, minder lekker. De moraal had er zeker niet onder te lijden, maar toch, voorkeur voor regen hebben wij niet echt, behalve natuurlijk voor onze weilanden, want het gras zal daar lekker gaan groeien. Ook van de Europese weerberichten

wordt je niet vrolijk, alles overal slecht. Overal waar je hier binnen komt zijn de verkiezingen het gesprek. Gisteren is de eerste ronde geweest, zondag a.s. de tweede. Sarkozy en Hollande zijn bijna gelijk uit de stembus gekomen dus dat wordt spannend. Ofschoon wij al lang weg zijn uit Nederland

hebben wij de indruk dat de politiek hier nogal heftig aan toe gaat! Na enige tijd bleek het tracé dat we hadden niet te kloppen en dat kost dan wat tijd waar je niet op staat te wachten. Met kaart en kompas kom je een eind en als vangnet hebben wij de GPS welke dan voorkomt dat je in de regen echt gaat dwalen. Grote eiken en

beukenbossen en veel Douglas. Overal bosbouw: kap van grote percelen en jonge aan-

plant. Her en der stuk gereden paden of door de machines zelf gemaakte paden. Gelukkig is het meeste bos mooi en in tact. Toch geeft het te denken die grote productiebossen!

Wij waren allemaal blij aangekomen te zijn om zes uur 's avonds. Een dag van meer dan acht uur in het zadel, niet mis. Een lekkere wei voor de paarden welke we vanuit de hotelkamer konden zien. Bij analyse van de GPS gegevens bleken wij 40 km gereden te hebben. Dat wordt dus lekker slapen vannacht!

DERDE DAG: CHATEAU CHINON – CORBIGNY

Vandaag in de planning om van Chateau Chinon naar Corbigny te gaan.

Tijdens het ontbijt keken we naar buiten: alles grijs en grauw en regen regen, regen! Het is onze vakantie mmmm, niet zo leuk dus. Doris, Didier en Brigitte hadden hetzelfde idee: een dagje skippen. We halen dus de auto met trailer op die we ergens en route hebben geparkeerd voor eventuele problemen en transporteren de paarden naar het volgende adres, een kasteel met manege. Verder gaan we waarschijnlijk het kasteel van Vauban in Bazoches bezoeken. Dat is de Maarschalk die Frankrijk in de 17e eeuw volgebouwd heeft met grote moderne vestingen, waarvan er zeer vele nog bestaan. Overigens is de goede man bekend om de slag bij

Maastricht, welke hij gewonnen heeft.

De paarden maken het goed en zijn ogenschijnlijk zeer verbaasd dat ze niet hoeven te werken maar lekker kun-

nen grazen, ze hebben het ècht verdiend!

Het vervoer van de paarden ging vlot maar kost toch altijd veel tijd omdat je door de vele bochten in de wegen geen enkele snelheid kan halen.

's Middags zijn we inderdaad naar Bazoches gegaan. Het kasteel is nog steeds van de adellijke familie van Vauban en is werkelijk in perfecte staat, ongelooflijk. Stampvol met antiek. Indertijd hoorde er

1600 ha grond bij! Een lust voor het oog een middeleeuws kasteel met binnenplaats, een enorm stallencomplex voor 50 paarden met een bassin waarin de paarden gewassen werden.

Op naar de chambre d'hôtes: kasteel Lantilly bij Corbigny. Tja, dat was me even een contrast: veel gebouwen in staat van instorten, veel rommel, maar een enorme charme. De gracht wordt rechtstreeks door een rivier gevoed. Met de paarden over kleine dijkjes naar hun weide tussen twee riviertjes. Koeien en schapenstallen, een grote duiventoren alles werkelijk schitterend maar als je dichtbij komt eigenlijk gewoonweg een drama voor die eigenaren. Er horen nog steeds enkele honderden hectares bij, maar het rendement is niet genoeg om het onderhoud te betalen.

Onze Chambre d'hôtes

En drie erfgenamen welke het niet met elkaar kunnen vinden draagt ook niet bij aan een gezonde situatie. Het bijbehorende manegebedrijf werd gerund door een jonge dame van net in de twintig. Alles mooi schoon en een hele gezellige sfeer. 40 paarden en pony's. Van binnen was het kasteel echt heel mooi, maar alles tot op de draad versleten. Veel gewelven, hele mooie grote

een crème anglaise met chocolade cake als dessert en natuurlijk kaas tussendoor. Kortom een bijzondere ervaring in een heel mooi kasteel! 's middags Corbigny bezocht om te eten. Om half drie konden we nog terecht en was de kok nog gebleven op verzoek van Di-

kamers, maar geen deur of raam of slot dat goed functioneerde. Niet erg maar je handen jeuken om te gaan klussen! Een prachtige 'kachelofen, hele mooie tegels uit de 19e eeuw, geschilderde balkenplafonds waar dan af en toe een stuk ontbrak etc. Leuke ontvangst door een personeelslid welke ook voor ons een heerlijke boeuf bourguignon had bereid met een lekkere salade als entree en

dier! Een werkelijk fantastisch restaurant, super keuken en een nog betere maître d'hotel. Schitterende verhalen over de bediening en etiquette (jullie weten toch

allemaal dat een heer nooit de deur open doet voor een dame bij het naar binnengaan van een restaurant en dat de wijn bij de man wordt geserveerd en dat deze dan zelf zijn echtgenote serveert!). Toevallig wist ik het, maar het was toch wel erg diep weggezonden). Een detail van het eten: de kaas: een fromage blanc, een soort quark met een paar denbloemen nectar erbij als saus, echt een delicatessen! De prijs van het menu, 11,50 € zonder wijn! Wat een sfeer en kwaliteit voor dat geld! We hebben heerlijk geslapen en ontbeten in het kasteel.

VIERDE DAG: CORBIGNY-VEZELAY

En route naar Vézelay. Om half acht de paarden gewekt en gevoerd bij de manege. Toen we om half negen terug kwamen stonden ze allemaal te slapen! Ze waren ontzettend vies, maar droog! We hebben de paarden een goede borstelbeurt gegeven. Wat vinden ze dat toch heerlijk, dan houden ze hun hoofden schuin van genot, zo van 'borstel me toch nog even'. Er

was niemand te bekennen zodat we in moesten breken om bij de zadels te komen. Een cheque achter gelaten voor de betaling en op pad om 9.15 uur. Na een kwartier liepen we vast aan de andere kant van het landgoed omdat daar een verschrikkelijk mooi hek stond van steen en smeedijzer, maar het zat op slot met aan weerszijden een riviertje! Na wat zoek en een omtrekkende beweging vonden we een uitweg. Daar-

na gingen de paden veel door de landerijen van boeren zodat ik vaak op en af moest stappen om de hekken open en dicht te doen, niet erg maar wel

glibberig in die blubber. Het weer was zonder meer goed te noemen, een heerlijke temperatuur (uiteraard goed gekleed) met af en toe een drupje

regen. Goede paden met aardig wat draf mogelijkheden en een paar keer een hele mooie galop. Minder klimmen en dalen en mooie glooiende landschappen met later in de middag meer cultuur en minder weidelandschap. De koolzaad stond mooi in bloei. Bij nadering van Vézelay kwa-

men er meer lange en steilere stijgingen. Slowly on dan houden de paarden het goed vol. Het stadje is beeldschoon gelegen en de basiliek torent boven de heuvel uit. Een fantastisch gezicht. Heel veel kleine huisjes op de hellingen. De weide voor de paarden bevindt zich op niet veel meer dan 100 meter van het hotel dat hartje stad ligt!

Dat kan hier omdat het stadje klein is en vooral de makkelijkste plaatsen bebouwd worden. Hele vriendelijke eigenaren van de grond, een parijzenaar die alle moeite deed om ons van dienst te zijn met zadelbokjes etc. En dat allemaal gratis, een leuke ontvangst. Een klein en eenvoudig hotel / restaurant met een zeer vriendelijke uitbater. Gezellig aan de bar gezeten en door de lokale mensen een beetje op de hoogte gebracht van het plaatselijke nieuws. De bosbouw is hier een hot item. Men wil een minder industriële en grootschalige bosbouw. Duurzamer, meer boomsoor-

ten, minder grote machines etc. In mijn ogen hebben de mensen helemaal gelijk. Weg met die vreselijke monocultuur van Douglassparren meer variatie met loofhout en minder grote boskap met als resultaat meer biodiversiteit, minder erosie en veel mooier. Economisch gezien minder afhankelijk van één houtsoort en dus minder kwetsbaar. In-

teressant! Heerlijk gegeten met in het vooruitzicht een bezoek aan de basiliek van Vézelay morgenochtend.

VIJFDE DAG: VEZELAY-DUN LES PLACES

Het vreselijkste weer voorspeld, regen zonder ophouden! Dat trekt ons totaal niet

tjes, maar ik denk dat je hier echt niet in het hoogseizoen moet komen.

gen! Om zich heen kijkend gingen ze in een klein drafje een paar keer over het plein langs alle hotels en restaurants totdat ze zich weer de heenweg herinnerden. Vervolgens gingen ze in galop de heuvel af op zoek naar de 'Gr 13' dit is de Grande Randonnée nr 13, het wandelpad voor de pelgrims dat wij deels hadden gevolgd de vorige dag. Ze gingen door de wijngaarden van de AOC Vézelay waar Didier het spoor bijster raakte doordat ze een tijd lang over de weg zijn gegaan. Inmiddels kwam er hulp van deze en gene en uiteindelijk heeft een eigenaresse van een manege 'les très jolis Frisons' kunnen pakken (aandacht vinden ze immers hardstikke leuk) en in een hele grote weide gezet.

dus een cultureel dagje! Eerst de basiliek St Marie de Madeleine bezocht, welke een combinatie van romaanse en gotische architectuur is. Zo'n duizend jaar geleden gebouwd. Mooie details in de chapiteaux (het NL woord is mij helaas ontschoten) boven de zuilen. Echt de moeite waard. Elke keer weer denk ik bij zo een magistraal bouwwerk hoe dat toch mogelijk is geweest en hoe de mensen toch moeten hebben geleden om dat te bereiken. Vele doden tijdens de bouw en veel geld van de gewone mensen, maar in die tijd waren de verhoudingen tussen de mensen anders dan nu! Vézelay is een kleine stad met leuke kunstwinkel-

Vervolgens zijn wij Cappuccino en Margje in de trailer gaan laden en weggegaan. Nolien en Thymen waren direct opgewonden bij het verlaten van de weide van hun companen. Tien minuten later kregen we een telefoontje van Didier dat Thymen en Nolien uit hun wei waren ontsnapt! Ze kwamen rustig naar boven wandelend uit hun wei naar centre ville ongeveer dertig meter hoger gele-

Toen wij later met de trailer kwamen vonden ze het echt héél normaal dat we ze kwamen ophalen en weer met hun vrienden verenigden. Er

gesproken. Frans en Hautain en stug? Het tegendeel is waar, die problemen kennen wij echt nergens. Het is wel een heel groot voordeel de

Die sfeer heeft ook dit etablissement: warmte, gezelligheid, ontspannen, contact met het personeel en de eigenaren, steevast 'la patronne' genoemd en zeer grote hoeveelheden heerlijk eten. Maar eet vooral niet alles, want werkelijk, je ploft! Het is een klein dorp met een grote kerk met enkele tientallen huizen en hotelletjes, mooi gelegen. In de laatste wereld oorlog werden hier 27 bewoners als represaille door de Duitsers gefusilleerd. Een vreselijke historie.

Na het eten rolden wij in bed. Hiervoor voerden we nog even de paarden en maakten de trailer schoon. De route voor morgen is ook gecontroleerd en het materiaal klaargelegd. Om 7.45 u. Voeren, 8.00 u ontbijten rond negen uur weg. Het was weer een avontuurlijke dag met de paarden.

bleek communicatie over en weer geweest te zijn tussen de eigenaar van het hotel en diverse vrienden die wisten dat wij de eigenaren van de Friezen waren. Ze vonden mijn mobiele nummer op internet!

Aldus zaten wij pas tegen drieën aan tafel van de herberg waar wij blijven slapen. Te laat voor ons bezoek aan het prachtige kasteel Chastillux dat reeds 1000 jaar in handen is van de gelijknamige Graaf. Dat wordt nog een keertje terug komen.

De landelijke sfeer van het hotel in Dun les Places is fantastisch. Direct contact met iedereen en over van alles

taal te spreken en een bijna nog groter voordeel ook de cultuur te (leren) kennen. De mensen die bij ons in Blond zijn geweest kennen allemaal het restaurant Chez Boulette.

ZESDE DAG: DUN LES PLACES-SOMMANT

Van Dun les Places naar Sommant. Voor het eerst konden we de paarden droog opzadelen. Het hotel heeft zelf stallen en een mooie hangar direct bij het hotel en de weide. Handig en lekker droog. Vandaag een etappe van ongeveer 25 km. De paarden zijn

geen last van. Er viel bijna geen regen en we genoten van de fraaie landschappen met kleine gehuchtjes. Op een gegeven moment een schitterende waterval. Vele paden hadden zich omgevormd tot beek zodat we ons soms afvroegen of we wel echt op een

lekker fris en hebben er zin in! Om tien uur vertrokken. Een mooi landschap met werkelijk overal water. Er is de laatste twee weken zoveel regen gevallen dat de beekjes en riviertjes buiten hun bedding getreden zijn. Zelfs aan de kant van de weg zie je nu zeer snel stromende beekjes terwijl dat eigenlijk meer sloten zijn om het regenwater af te voeren. Alle paden in het bos zijn door de sterke stroming van de afgelopen dagen sterk geërodeerd. Vaak zien ze er uit als een grote V. Lastig lopen voor de paarden en nu zijn er ook heel veel stenen. De paarden hebben er totaal

pad reden. Af en toe stukken in Douglasbossen. Niet mooi (donker) en saai. Wel hele mooie mossen op de grond. Van een vijftal quods waren ze niet echt onder de indruk, ja dat is natuurlijk wel fijn. Verder

overal de witte Charollais koeien, maar ook opvallen veel bruinrode Limousin koeien zodat wij ons thuis voelden. 's Middags bij het meer van Settons gepicknickt. De paarden na gegrazen te hebben, aan de aanbindlijn op 'ruststand'. Wij konden genieten van het verse stokbrood met locale ham, geitenkaas en brie. Heerlijk. Daarbij een lichte rode Bourgogne die we van de producent hadden gekregen.

Het deel langs het meer was niet mooi: we konden een pad niet vinden althans het bevond zich in ieder geval niet op de ingetekende plaats.

Over de weg dus en opvallend veel vakantiehuizen bevonden zich in erbarmelijke staat. Een teken van verval van een groot toeristisch project? Of komt het door de regen en het feit dat er nu niemand is? Om een uur of half vier waren we op onze bestemming. Terug bij de manege konden de paarden weer in een andere grote weide waar ze van genieten. Nog even Autun bezocht, het romeinse amphitheater, de stadswallen en een tour de ville om al die mooie gebouwen te zien. Een leuke kroeg tot besluit.

's Avonds aperitief (=apero in het populair frans) met enkele andere ruiters gedronken. Deze manege is echt gespecialiseerd in endurance en de fokkerij van arabieren waarvan ze dan ook enkele tientallen veulens per jaar hebben. Het eten was niet bijzonder, maar goed de vorige dag hadden wij zo lekker en zo veel gegeten dat dat de sfeer niet kon verpesten.

Morgen rijden we om negen uur weer naar huis, een rit van vier en een half uur plus de pause en bij thuiskomst organiseren Brigitte en Didier een barbeque. Een mooi einde van een geweldige trektocht met wat regenachtige obstakels. Maar daar is het een buitensport voor!